DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel L. ZATURDAG den 12den JULY 1862. No. 28.

Uit het Algemeen Handelsblad tot 14 Juny jl.

De overweging in de afdeelingen der Tweede Kamer van de twee nieuwe ontwerpen van wet tot afschaffing der slaverny in de West-Indische kolonien, ingezonden by Koninklyke boodschap van 20 November 1861, heeft o. a. tot de volgende uitkomsten geleid.

Door eenige leden werd het verlangen op den voorgrond gesteld, dat de behandeling van deze gewigtige wetsvoorstellen zóó zeer mogt worden bespoedigd, dat zy nog gedurende de tegenwoordige zitting der Staten-Generaal in openbare beraadslaging kwamen.—Daartegen werd door enkele andere leden aangemerkt, dat overhaasting in het nemen eener beslissing in deze aangelegenheid dan toch, met het oog op de kolonien, wier lot daarby in zoo hooge mate betrokken is, eene bedenkelyke zyde had.

Over het algemeen was de indruk, dien de tegenwoordige wetsvoorstellen by de overweging der daarin vervatte bepalingen maakte, niet ongunstig. Men erkende, dat die voorstellen met zorg waren bearbeid, en dat de Regering zich de moeite had gegeven om hunnen hoofdinhoud behoorlyk toe te lichten en duidelyk te maken. Tevens werd, althans door een deel der leden, het gevoelen uitgedrukt, dat geheel het thans voorgedragen emancipatieplan zich gunstig boven die, vroeger aan het oordeel der Volksvertegenwoordiging onderworpen, onderscheidt. Inzonderheid werd door sommigen te kennen gegeven, dat zy met wezenlyk genoegen aan het denkbeeld vaarwel hadden zien zeggen, om de vrygemaakte negers door ligchaamsstraf tot arbeid te dwingen. Nogtans bleven by velen bedenkingen van onderscheiden aard tegen deze voorstellen bestaan, en waren er leden, die óf eene geheel andere wyze van emancipatie voorstonden, óf in de uitgaven, waarmede de Staat, ten gevolge der thans voorgedragen bepalingen zal worden belast, onoverkomelyk bezwaar zagen. De Commissie van Rapporteurs heeft datgene wat over de wets-ontwerpen in hun geheel in het midden is gebragt in het verslag wedergegeven door deze beschouwingen te rangschikken onder de zes hoofdpunten van verschil tusschen de laatste en de thans aangeboden voordragt.

I. Terwyl by het vorig ontwerp de slavenmagten werden verpligt, om magtsgewyze met haren tegenwoordigen meester of des noods met een anderen plantage eigenaar overeenkomsten omtrent het arbeiden in hunne dienst aan te gaan, is thans het beginsel aangenomen, dat de slaven zich individueel voor een bepaalden tyd tot het verrigten van plantage-arbeid moeten verhuren. De meerderheid der in de afdeelingen aanwezige leden achtte dit eene zeer wezenlyke verbetering.

Door een deel der leden werd evenwel het denkbeeld, om de negers tot het sluiten van individuele overeenkomsten ter verrigting van plantage-arbeid te verpligten, met nadruk, doch uit onderscheidene oogpunten, bestreden. Enkele andere leden bestreden de bepalingen omtrent het sluiten der individuele overeenkomsten op grond, dat daardoor aan den vry te maken neger nog te weinig gegeven werd.

II. Algemeen keurde men het goed, dat het tydstip van de opheffing der slaverny niet meer afhankelyk is gesteld van de afkondiging der wet in de kolonien. Als de wetgever eenmaal de vryverklaring heeft uitgesproken, moeten, men herhaalt het, de slaven zoo spoedig mogelyk in het genot der hun toegekende vryheid komen. De vraag bleef alleen, of, nu sedert de indiening dezer wetten omstreeks zes maanden verstreken zyn, het tydstip van 1 July 1863 behouden kan blyven en niet eenigermate moet worden verschoven.

III. Het derde punt betreft de aan de eigenaren toe te kennen vergoeding. Ongaarne hebben de meeste leden, zoo in de Memorie van Toelichting als in de wet zelve, dit woord zien gebruiken. Het doet te zeer denken aan eene onteigening ten algemeenen nutte, die volkomene vergoeding van geleden schade medebrengt. Zoodanige volledige schadeloosstelling komt hier, hunnes inziens, niet te pas, omdat men te doen heeft met een betwistbaar, uit zynen aard wederregtelyk eigendom. De bedoelde leden wilden daarom in de wet bloot van *tegemoetkoming* gesproken hebben. Zy hechten aan deze aanmerking te meer, omdat de voorgestelde vergoedingssom hun voorkwam veel te hoog te zyn.

Tegenover dit gevoelen stond dat van eenige leden, die zich met het cyfer der vergoedingssom wel konden vereenigen.

Een tweede punt van beschouwing betrof de aanneming van een middencyfer—men zou liever zeggen een vast cyfer—voor alle slaven zonder onderscheid. De meeste leden konden zich met dit stelsel, voor zooveel de plantageslaven betreft, wel vereenigen; maar bleven van gevoelen, dat het voor de privé of stadsslaven tot groote onregtvaardigheid leiden moet.

Wierd door vele leden het voor de Surinaamsche plantageslaven aangenomen vergoedingscyfer reeds op zich zelf te hoog geacht, zy konden het ook, in vergelyking met hetgeen voor de slaven op de eilanden gegeven zou worden, niet anders dan overdreven noemen.

IV. Met opzigt tot het over de vrygemaakte slaven gedurende den tyd van tien jaren uit te oefenen staatstoezigt waren de gevoelens verdeeld. Een deel der leden keurde de daaromtrent thans voorgestelde bepalingen goed. Het staatstoezigt over de vrygemaakten was in hun oog voor het behoud der kolonie zoo noodzakelyk, dat zy zich met eene emancipatiewet, die deswege het stilzwygen behield, onmogelyk zouden kunnen vereenigen. Eenige leden gingen zoo ver, dat zy al wat naar het stellen der vrygemaakten onder staatstoezigt zweemt, uit de wetten geligt wilden hebben. Naar hun inzien moest men aan de slaven geene gewaande, maar eene wezenlyke vryheid schenken, en moest het staatstoezigt vervangen worden door eene goede politie wet, toepasselyk op alle bewoners der kolonie zonder onderscheid, de blanken niet uitgezonderd.

V. Volgens de Memorie van Toelichting is de burgerlyke regtstoestand der vrygemaakten thans juister omschreven dan in de vroegere wets-ontwerpen. Eenige leden hadden te vergeefs naar het bewys daarvan in de tegenwoordige voordragt gezocht. Men deed hen opmerken dat, als het beginsel om de vrygemaakten onder staatstoezigt te stellen, eenmaal is aangenomen, daardoor van zelf eenige beperking in de burgerlyke regten dier vrygemaakten wordt gebragt, en dan over den aard dier beperking moeijelyk iets anders kon worden gezegd, dan in art. 22 van wet A, art. 20 van wet B voorkomt. De wet gaf nu althans den waarborg, dat geene andere beperking van burgerlyk regt zal worden ingevoerd, dan die uit het staatstoezigt, als noodzakelyk gevolg, voortvloeit. Zy opent tevens het uitzigt, dat de vrygemaakten, na den afloop der tien jaren, in dit opzigt met de overige ingezetenen of burgers der kolonien op ééne lyn zullen worden gesteld. Het scheen noodeloos in de wet ten dien aanzien in meer byzonderheden te treden.

VI. Het denkbeeld, om de immigratie van vreemde arbeiders in Suriname van gouvernementswege te leiden en te ondersteunen, vond by eenige leden krachtige tegenspraak. Naar hun gevoelen ligt zoodanige levering van arbeiders, als hier bedoeld wordt, geheel buiten den werkkring van een Gouvernement, welk ook. De meerderheid deelde niet in deze beschouwing. Zy was geneigd met de Regering aan te nemen, dat, ook blykens de in andere kolonien by de slaven-emancipatie verkregen ondervinding, Suriname als landbouwende kolonie niet kan blyven bestaan, als geene vreemde arbeiders daar aan de verminderde werkkracht der vrygemaakte slaven te gemoet kwamen.

Terwyl de meerderheid alzoo het hoofddenkbeeld der Regering op dit punt goedkeurde, bleven tegen de voorgestelde wyze van uitvoering bezwaren van gewigtigen aard bestaan.

De Tweede Kamer der Staten-Generaal is byeengeroepen tot hervatting harer werkzaamheden tegen Dingsdag 17 Juny, des namiddags ten twee ure.

De Eerste Kamer der Staten-Generaal heeft den 12 Juny hare werkzaamheden hervat.—Al de laatstelyk door de Tweede Kamer der Staten-Generaal aangenomen wets-ontwerpen zyn by de Eerste Kamer ingekomen.

Z. M. heeft benoemd by het wapen der artillerie tot 1sten luit. (naar ouderdom van rang) den 2den luit. J. Meijers, van het wapen, tydelyk gedetacheerd by de landmagt in West-Indie.

Z. M. heeft den gepensioneerden generaal-majoor van het leger in Ned. Indie C. P. Schimpf, laatstelyk gouverneur der kolonie Suriname, benoemd tot luitenant-generaal, kommandant van genoemd leger.

Gepensioneerde officieren van het leger in Nederl. Oost-Indie, en van de landmagt in West-Indie, gehuwd of ongehuwd, die wenschen in aanmerking te komen voor eene benoeming tot kapitein-adjudant, betaalmeester, tevens administrateur van kleeding, en officier van gezondheid by het koloniaal militair invalidenhuis op Bronbeek, zyn door den minister van kolonien uitgenoodigd zich daartoe, onder overlegging van hunnen dienststaat, by gezegeld rekwest, vóór den laatsten Juny, te wenden aan het ministerie van kolonien. Aan elk dezer betrekkingen is verbonden eene geldelyke toelage, benevens het genot van vrye inwoning in het gesticht, uitsluitend voor den titularis, niet voor zyn gezin. Alleen zy die den rang van kapitein hebben bekleed, kunnen voor de eerstgemelde betrekking in aanmerking komen. Voor de beide andere betrekkingen kunnen ook in aanmerking worden gebragt officieren in den rang van 1sten luitenant.

Met den 11 Juny wordt op het schroefstoomschip Amstel geplaatst de adelborst 1 ste kl. van Alphen, ter vervanging van den luit. ter zee 2de kl. Tegelberg, die voorloopig op het wachtschip te Helvoetsluis is geplaatst.

Zr. Ms. fregat der 2de kl. Prins Alexander der Nederlanden moet worden gereed gemaakt om dienst te doen als wachtschip in Oost-Indie.

De Engelsche bladen maken met grooten lof gewag van den Heer Willem Coenen, die te Londen dezer dagen heeft gedebuteerd. Zoowel in de voordragt van klassieke als in die van moderne compositien heeft de jeugdige pianist er ten hoogste voldaan.

Men leest in het *N. D. v. 's Gravenhage :*

Met zekerheid kunnen wy melden, dat het voorgenomen bezoek van den Onderkoning van Egypte, Saïd Pacha, te Amsterdam, geen voortgang zal hebben.

Onder dagteekening Brussel 2 Juny wordt het volgende medegedeeld : Naar wy vernemen zyn aan Z. M. den Koning der Nederlanden na HDs. terugkeer uit Zeeland door den baron Dujardin, Belgisch gezant te 's Hage, namens de Belgische regering drie exemplaren respectievelyk in goud, zilver en brons aangeboden, van de medaille, vervaardigd door de Heeren L. en Ch. Wiener, ter herinnering aan de ontmoeting der beide souvereinen te Luik. Deze medaille stelt aan de voorzyde de treffend gelykende borstbeelden der beide Koningen voor met het omschrift *Leopold I roi des Belges. — Guillaume III roi des Pays-Bas.* De keerzyde vertoont de vryheid, die met den vredepalm in de hand de beide volkeren tot elkander brengt, die zich de regterhand reiken. De Nederlandsche maagd is door het Nederlandsche wapenschild en een anker aangeduid. Aan den voet der Belgische maagd is de vermaarde stoep van Luik afgebeeld, waartegen het Belgische wapenschild steunt. Het randschrift luidt : *Entrevue des souverains à Lié-*

ge 19 Octobre 1861. Deze medaille is overigens zeer fraai van uitvoering en hare aanbieding aan Z. M. den Koning door het Belgische gouvernement, is zeker het welsprekende antwoord op hetgeen dezer dagen van zekere zyde nopens eene verkoeling is gezegd, die in de betrekkingen tusschen beide natien zou hebben plaats gegrepen.

— Officiele depeches, door het Fransche gouvernement uit New-Orleans ontvangen, bevestigen niet alleen de inbeslagneming van eene zekere som gelds, in het bezit van den Nederlandschen consul aldaar, maar ook dat dit eveneens by de Fransche en Engelsche consuls is geschied. Op de protesten dier vertegenwoordigers tegen de schending hunner woningen is door den generaal Butler geantwoord, dat de onzydigheid door de consuls in den binnenlandschen oorlog was geschonden, door hunnen steun aan de Zuid-Amerikanen, hetgeen bleek uit de bron van welke de gelden afkomstig waren. De Fransche consul heeft dien oorsprong geloochend en beweerd, dat de inbeslagneming in ieder geval niet te verschoonen is. De gelden bevonden zich namelyk op ons grondgebied, dat niemand mogt schenden, zelfs al waren die gelden herkomstig uit de bron, door generaal Butler bedoeld.

— Men verzekert, dat de schout-by-nacht Regnaud in last heeft om met een gedeelte van zyn eskader naar New-Orleans te stevenen, ten einde de Franschen aldaar te beschermen.

— Vermits het bezettings-leger, hetwelk zich te Rome bevindt, tot dusver uit twee divisien zamengesteld is geweest, blykt uit het besluit des Keizers in den *Moniteur* opgenomen dat het nu tot op de helft, namelyk eene divisie, zal worden gebragt. De generaals d'Hugues en de Gérandon, welke deze twee divisien commandeerden, zyn benoemd tot inspecteurs-generaal der infanterie voor het jaar 1862.

— De meeste dagbladen van Parys beschouwen het besluit tot vermindering van het Fransche bezettingsleger te Rome als voorbode eener geheele ontruiming. Men vat dit besluit ook op in een voor Italie gunstigen zin, omdat de Heer de Lavalette nu met het hof van Rome zal kunnen onderhandelen, zonder tegengewerkt te worden door den bevelhebber der Fransche troepen. Het blyft evenwel, by de bekende zienswyze van het Romeinsche hof, de vraag, of die onderhandelingen tot iets zullen leiden. De Heer Thouvenel heeft den Heer Benedetti kennis gegeven van het besluit tot vermindering van de getalsterkte van het Fransche garnizoen te Rome en daarby tevens zyn vertrouwen uitgedrukt, dat de Italiaansche regering door alle haar ten dienste staande middelen de pogingen zal weten te keeren van eene party, welke uit die vermindering aanleiding mogt nemen, om een aanval te doen op het gebied van den Paus.

— De markies de Lavalette, Fransch gezant te Rome, heeft den 5 Juny, aan boord van het fregatschip Asmodée de haven van Toulon verlaten, om zich naar Civita-Vecchia te begeven.

— Het stoomfregat Asmodée, dat den Heer de Lavalette naar den Kerkelyken Staat heeft overgevoerd, is reeds te Toulon teruggekeerd, met een regement der bezetting van Rome aan boord.

— In den laatsten ministerraad hebben de Heeren Thouvenel, Rouher en Rouland er nog eens ernstig by den Keizer op aangedrongen, dat de Keizer toch mogt een eindbesluit nemen in de Romeinsche kwestie; Z. M. heeft echter verklaard, dat het oogenblik daartoe nog niet gekomen is.

— De *Gazette des Tribunaux* meldt, dat het requisitoir tot cassatie tegen het vonnis van het hof van Douai, waarby Mirès van alle regtsvervolging wordt ontslagen, door den procureur-generaal Dupin by het hof van cassatie op last van Z. Exc. den minister van justitie is ingediend. De raadsheer Faustin Hélie zal in deze belangryke zaak rapport uitbrengen. Men gelooft dat het hof (kamer van criminele zaken) de zaak tegen het einde der maand Juny zal in behandeling nemen; de procureur-generaal Dupin zal, naar men zegt, het woord voeren.

— Te Toulon heeft de vice-admiraal Bouet-Willaumez aan boord van de Gloire proeven genomen met het nieuwe stelsel tot verkryging van stoom; de resultaten zyn buitengewoon gunstig, want het verbruik van steenkolen is daarby zoo gering, dat thans het middel is verkregen om zeer lange zeereizen te doen zonder dat onderweg kolen behoeven te worden ingenomen.

— In de zitting van het Huis der Lords, maakte lord Brougham den staats-secretaris van buitenlandsche zaken opmerkzaam op een gebrek, in het voor eenigen tyd gesloten verdrag met Noord-Amerika. Het regt van onderzoek tot het ontdekken van slavenhaalders, wes namelyk tot op 30 mylen van de kust van Cuba toegestaan, maar daar nu Portorico op verderen afstand lag, zoo zouden waarschynlyk de slavenhaalders hunne vracht in Portorico lossen, om die dan later op hun gemak naar Cuba te zenden. Graaf Russell antwoordde hierop dat de regering van Noord-Amerika het opregt met de onderdrukking van den slavenhandel meende, en wanneer het dus noodig bevonden werd, om Portorico onder bereik van het regt van onderzoek te brengen, zou zy ongetwyfeld bereid gevonden worden, om een daartoe strekkend voorstel aan te nemen.

— De ministeriele *Morning Post* behelst de volgende mededeeling: "Men zal zich herinneren, dat een Engelsch handelsvaartuig, de Emily St. Pierre, dezer dagen te Liverpool is aangekomen, onder bestuur van den scheepskok, den hofmeester en den stuurman, welke dien bodem aan eenen Noord-Amerikaanschen kruiser ontnomen hadden. Het schip had getracht de blokkade der Zuidelyke havens te breken; maar het blokkerende eskader der Unie had het met regt en op wettige wyze in beslag genomen, eene kleine bemanning van Amerikaansche zeelieden aan boord van hetzelve geplaatst en het daarmede naar New-York gezonden, om er door den bevoegden regter voor goeden prys te worden verklaard. Doch met veel list en stoutheid wisten de drie Engelschen op weg naar New-York de Amerikaansche bemanning meester te worden, zich weder in het bezit van het schip te stellen en hetzelve te Liverpool binnen te brengen. Het gouvernement der Unie heeft nu in Engeland aanzoek om wederuitlevering van de Emily St. Pierre gedaan. Doch wy vernemen, dat aan dit aanzoek niet kan voldaan worden, dewyl er in de Engelsche binnenlandsche wetgeving geene bepaling is, welke de daad der drie Engelsche zeelieden als een vergryp, of zulk eene behandeling, aan eenen oorlogvoerenden staat aangedaan, als eene verongelyking beschouwt. Indien een Amerikaansche kruiser de Emily St. Pierre in volle zee had ontmoet, dan zou hy dit vaartuig op nieuw hebben mogen in beslag nemen; en het feit dat die wettiglyk aangehouden bodem door de Engelsche zeelieden hernomen was geworden, zou krachtens het volkenregt grond hebben opgeleverd om denzelven ten voordeele der Amerikaansche kruisers voor goeden prys te verklaren. Maar de Engelsche binnenlandsche wetgeving behelst geene bepaling, welke aan het Engelsche gouvernement vryheid geeft om dat schip aan het gouvernement der Unie wederom uit te leveren. Het aanzoek van dat gouvernement moet dus worden afgewezen."

— Het feest der canonisatie is in de beste orde afgeloopen. De plegtigheid heeft zes uren geduurd; zy werd bygewoond door 44 kardinalen, 243 bisschoppen en het corps diplomatique. De hoofdkerk en het Vaticaan waren op prachtige wyze versierd en verlicht door middel van 10,000 waskaarsen. De markies de Lavalette heeft 3000 fr. gegeven naar aanleiding van het feest.

— De *Opinione Nationale* beweert, dat de te Rome vereenigde prelaten alles doen wat in hun vermogen is, om den Paus te bewegen tot het uitspreken van den grooten banvloek tegen Victor Emanuel. Hierdoor zouden de Italianen van zelf ontheven zyn van hunnen eed van getrouwheid aan het koningryk Italie.

— Het regeringsblad bevat een telegram uit Rome van 10 Juny meldende, dat het adres van de bisschoppen aan den Paus is aangeboden. In dat stuk wordt de verdrukking betreurd, waaraan de kerk in Italie is prys gegeven; wyders wordt verklaard dat het wereldlyk gezag noodzakelyk is voor de onafhankelykheid van den Paus. De onderteekenaars van het adres keuren goed hetgeen de Paus heeft gedaan tot verdediging der regten van den Heiligen Stoel, veroordeelen de dwalingen door den Paus veroordeeld en sporen hem aan om by zyn krachtigen toestand te volharden. Dit stuk is onderteekend door 21 kardinalen en 244 bisschoppen.

— Brieven uit Rome melden, dat het adres, hetwelk aan den Paus is aangeboden, opgesteld is door den kardinaal Wiseman. Veertien dagen zyn de bisschoppen bezig geweest met te beraadslagen over de drie ingediende ontwerpen. Dat van den Heer Dupanloup is afgewezen, als te uitsluitend Fransch; dat van den Amerikaanschen bisschop Hugues als te scherp van toon. Eindelyk is het ontwerp van den Engelschen kardinaal met algemeene stemmen aangenomen.

— De prelaten van Sardinie, namelyk de aartsbisschop van Saluzzo, de bisschop van Acqui, de bisschop van Ivrea, benevens die van Mondovi, van Cuneo en van Susa, hebben aan den Paus geschreven, dat zy tot hun leedwezen door de regering van hun land, belet werden zich tot bywoning van de heiligverklaring der Japansche martelaren naar Rome te begeven, hoewel zy daartoe als burgers geregtigd en als bisschoppen verpligt waren, maar dat zy aan den Heiligen Stoel innig verknocht en gehoorzaam bleven. Een brief van gelyken inhoud is door de prelaten van Umbrie, namelyk den aartsbisschop van Perugia en de bisschoppen van Terni, Fuligno, Rieti, Norcia, Citta della Pievre, Todi, Gubbio en Narni, aan den Paus gerigt. Eene verklaring van de Napelsche bisschoppen, waarin zy, door het Italiaansche gouvernement belet zynde aan de uitnoodiging van den Heiligen Vader te voldoen, hiertegen protesteren, is in de clericale *Armonia*, openbaar gemaakt. Zy is onderteekend door den kardinaal aartsbisschop van Capua, door 13 aartsbisschoppen en door 48 bisschoppen. Slechts één van de Napelsche kerkvoogden, de bisschop van Ariano, heeft dat protest niet onderteekend.

— Te Napels is eene poging ontdekt om in het geheim eene Bourbonsche leening te sluiten. De hoofdagent is in hechtenis genomen; van 500 obligatien van 100 frcs. zyn er 300 verkocht. De overheid heeft het geld en de gevoerde correspondentie in beslag genomen.

— Het *Journal de St. Petersbourg* bevat een keizerlyk decreet, houdende benoeming van den grootvorst Konstantyn tot Namiestnik of stedehouder van Polen en van den markies Wielopolski tot hoofd van het burgerlyk bestuur en vice-president van den raad van state. Aan den generaal Luders is bevel gegeven om zich met de leiding der zaken te blyven belasten tot op de komst van den grootvorst.

In bedoelde ukase wordt gezegd, dat aangezien de instructien van den stedehouder van Polen vastgesteld ten jare 1818, niet langer overeenkomen met de tegenwoordige omstandigheden, thans nieuwe instructien voor die betrekking zyn ontworpen. Aan den tegenwoordigen titularis is toegekend, zoowel het administratief gezag als de uitvoerende magt, tot welk einde ten zynen dienste zyn gesteld aan de eene zyde de burgerlyke ambtenaren, aan den anderen kant de militaire magt in het in het koningryk. Tevens oefent de stedehouder uit het regt van gratie.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 9 July 1862.

By Gouvernements beschikking van heden No. 468, is de militair *A. W. Romyn* by de brigade maréchaussées alhier op de proef gedetacheerd.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

KOLONIALE SECRETARY.

Aanzoek voor Manumissie.

Eerste Afkondiging.

1862.

No. 50. July 9. van de slavin *Eugenie*, oud een jaar ruim, dochter van *Carlien*, toebehoorende aan *Rachel Suares*, geboren *Brandao*.

„ 51. July — van de slaven *Brunette*, oud 31 jaren, dochter van *Amelia*, en *Julius Theodoor*, oud 12 jaren, zoon van *Brunette*, toebehoorende aan deweduwe *J. M. Prince*, te Bonaire.

„ 52. July 9. van de slavin *Saniet*, oud 58 jaren, dochter van *Victoria*, toebehoorende aan wylen *Isaac Senior*.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 11 July 1862.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 19 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 16 oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

Administratie van Financien.

Publieke Inschryving

Wegens den verkoop, by aannemelyke aanbiedingen, van het volgende, afkomstig van het eiland Bonaire en te bezigtigen in 's Landsmagazyn alhier, te weten:

2,980 lb. *Aloë*, en
p. m. 550 lb. *Cochenille*.

Degenen, die daarin gading hebben, gelieven zich by beslotene biljetten van inschryving ter opgemelde Administratie te vervoegen, alwaar die biljetten zullen worden aangenomen op aanstaanden Dingsdag den 15 dezer, tot en met het vallen van het middagschot.

De belanghebbenden worden verzocht by de opening der biljetten tegenwoordig zyn of wel zich te doen vertegenwoordigen.

Curaçao den 11 July 1862.

De Administrateur van Financien,
GORSIRA.

OPROEPING.

Curaçao den 11 July 1862.

De debiteuren aan het Een percent Pat regt over het 1e. kwartaal dj. en aan Contributie tot Instandhouding der Schutt over het eerste halfjaar 1862, worden bi opgeroepen en aangemaand om het versc digde uiterlyk tot den 31 dezer maand kantore van den ondergeteekende te ko voldoen; zullende na dien tyd de nog on taalde posten geregtelyk worden ingevord

De Koloniale Ontvanger,
P. I. BEAUJON.

Lyst van de ter Postery liggende brieven aangebragt in de laatste acht dagen.

Juan Bta. Arismendi.	B. A. van de Linden
Suares & Brandao.	Jacob Radder Mark
Jaime Blanch.	Clara Monsanto.
Isaac de Mose de Crasto.	Clentis Naar.
HaimeNamiasdeCrasto	Josefa R. de Olavar
Jacob de Crasto.	D. Pot.
J. N. de Crasto.	Lodewyk Primed.
J. C. Domingo.	Paula R. de Penso.
G. Delima.	Nicolina Uto. Pierre
Concepcion Guayta.	Julia Pardo.
J. Mariano Gonsales.	Slavekoorn.
Pedro Gonsales.	Carolina Senior.
J. G. Geerds.	Bartelemy Senior Jr.
Robert Hill.	Calorina Solomons.
Jacob Henriquez.	J. Deveer.
Luisa E. Henriques.	Juan Bta. Valdeblanqu
Jeoshua Jesurun.	D. Victor Ulasio.

Curaçao den 4 July 1862.

De Commies belast met de Post-directie,
J. J. DAM.

Publieke Verkooping.

OP Woensdag den 30 July aanstaande des middags te twaalf uur, zal voor het Weeskamer-gebouw verkocht worden:— *EEN STUK GRONDS*, gelegen in de Midden divisie dezes eilands, behoorende tot den ab-intestato boedel van wylen MARIA BERNARDINE GROTESTAM weduwe JUAN FRANCISCO EVERTSZ,

alsmede:

EEN GOUDEN HOROLOGIE EN KETTING, EENIGE SCHILDERSTUKKEN, SCHILDERGEREEDSCHAPPEN enz. enz., behoorende tot den ab-intestato boedel van wylen den Heer EMILE PIANI.

Curaçao den 11 July 1862.

De Weesmeester,
P. T. KRAFFT.

Protestantsche Maatschappy van Weldadigheid.

JAARLYKSCHE algemeene vergadering van het bestuur en de leden, op Woensdag den 16 July 1862, des avonds ten 7 ure in de Consistoriekamer van de kerk der Protestantsche gemeente.

De Secretaris,
J. P. FUHRING.

Uit de hand te koop

HET HUIS No 96 op de breede straat in de Willemstad. Met meerder verband kan de volle koopschat op hypoteek blyven, te bevragen by

A. BEAUJON.

Curaçao den 11 July 1862.

VERLOREN

VERLEDEN Zondag, den 6 dezer, EEN GOUDEN HOROLOGIE en KETTING. De vinder van dezelven zal billyk beloond worden. Men vervoege zich deswege ter dezer Drukkery.

Curaçao den 10 July 1862.

Dienstbeurten by de Spaarbank.

Zaturdag den 12 July 1862.
Bestuurder de Heer J. A. Jones.
Commissarissen de Heeren Mr. H. W. de Quartel en N. Rojer.

HEDEN bevallen van eene dochter ESTHER COHEN HENRIQUEZ, echtgenoote van Mr. SOL. C. HENRIQUEZ.

Curaçao den 9 July 1862.

TE
SE e
ñia
GENI
por las
pañia.
en su
ciudad
se hac
á todo
as qu
La
puede
Pri
ROFO
Pr
Pr
B
B
S
Va
5
7
8

TEATRO DE CURACAO.

SE encuentra ya en esta ciudad la Compañia Lírica, dirijida por el Artista Sr. EUGENIO BELLINI, y se ha abierto el abono por las seis funciones que piensa dar la compañia. El Director espera verse favorecido en su prensa por el inteligente público de esta ciudad, y para corresponder dignamente ofrece hacer los mayores esfuerzos á fin de dejar á todos satisfechos de la ejecucion de las operas que se pondrán en escena.

Las personas que quierran ser abonadas pueden ocurrir á la Posada del ORANJE.

Personal de la Compañia:

Prima Donna absoluta—Sra. ANETTA GAROFOLI DE BELLINI.
Prima Donna jóven—Srta. EUGENIA BELLINI.
Primo Tenore—Sor. CAYETANO A. SUAREZ.
Primo Baritono—Sor. JULIO CAMPAGNOLI.
Basso Caricato—Sor. EUGENIO BELLINI.
Basso Generico—Sor. ENRIQUE CAMPAGNOLI.
Segundas partes, Coros, Coroparfos, etc.

Curaçao Julio 11 de 1862.
El Director,
E. BELLINI.

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.—*July.*

5 ned. golet Sarah, Neuman Cz., St. Thomas.
7 „ „ Telégrafo, van Gricken, Marac.
„ bark Jane, Booi, Bonaire.
„ „ Belupiano, Nicolaas, Bonaire.
„ golet Castor, Salzedo, Pto. Cabello.
8 ven. „ Amistad, Alvares, Paraguana.
ned. bark Aguila, Real, Aruba.
„ golet Garibaldi, Groos, New York.
ven. boot Buenavista, Martinez, Piritu.
ned. „ 8 de Julio Ostracismo, Crasto, Aruba.
9 deen. sch. br. Maria, von Helms, Hamburg.
ned. golet Ursula, Ellis, Rio Hacha.
10 ven. fal. Velero, Monteverde, Margarita.
ned. golet Dos Amigos, Conquet, Aruba.
ven. bark Abelina, Blanco, La Guaira.
11 „ golet Perseveranza, Sirit, Pto. Cabello.
„ „ Isabel, de los S. Martinez, Marac.
ned. „ Adelaida, van Gricken, Bonaire.

UITGEKLAARD.—*July.*

4 eng. brik Cyprus, Cullock.
5 ned. boot Betsy, Martis.
„ bark de Hoop, Torbed.
7 „ golet Telégrafo, van Gricken.
am. „ A. F. Linnell, Snow.
ned. „ Sarah, Neuman Cz.
sp. „ Esmeralda, Gomez.
8 ven. „ Amistad, Alvares.
9 ned. bark Jane, Booi.
ven. boot Buenavista, Martinez.
10 ned. bark Belupiano, Nicolaas.
„ golet Reinardo, Hellmund.
„ „ Simon Bolivar, Siebrechts.
„ bark 8 de Julio Ostracismo, Crasto.

AANGEKOMEN: Vrydag, den 4, in den avond, de Nederlandsche pakketschoener SARAH, Kapitein A. W. NEUMAN Cz., van St. Thomas, met de brievenzakken van de tweede pakket van Juny;

Dingsdag, den 8, de Nederlandsche Schoener GARIBALDI, Kapitein GROOS, van Nieuw York;

Woensdag, den 9, de Deensche Schoenerbrik MARIA, Kapitein VON HELMS, van Hamburg.

VERTROKKEN: Maandag, den 7, de Nederlandsche pakketschoener SARAH, Kapitein A. W. NEUMAN Cz., naar St. Thomas, met de brievenzakken voor Europa en dat eiland.

Den 5 Juny bevond zich de Nederlandsche Brik HERMANUS ISAAC, den 29 Mei van Texel vertrokken met bestemming naar St. Thomas en deze haven, voor Plymouth.

Te Liverpool lag in lading met bestemming naar deze haven, de Engelsche Brik WAVE.

Met de pakket hebben wy Nederlandsche Couranten tot den 14, de *Willmer & Smith's European Times* tot den 17 en Surinaamsche Couranten tot den 19 Juny ontvangen.

Met de GARIBALDI zyn Nieuw Yorksche Couranten tot 16 Juny ontvangen, bevattende berigten der inneming door de troepen der Unie van Memphis, in Tenessee, van fort Pillow (fort Wright) aan de Mississippi en fort Randolph aan de Tenessee. De stad Memphis werd den 6 Juny in bezit genomen, nadat zy door de krygsmagt der geconfedereerden was ontruimd.

Fort Pillow werd op de aannadering van de vloot ontruimd en den 4 Juny door de krygsmagt der Unie bezet.

In den morgen van den 6, voor de inneming van Memphis, had er een gevecht plaats tusschen de vloot der Unie onder Commodore Chas. H. Davis en de vloot der geconfedereerden, in het gezigt der stad. Zeven kanonneerboten van de laatsten werden gezonken of vernield.

Naar luid van by het departement van oorlog te Washington ontvangene berigten werd de voorhoede van Generaal Mc Clellan's legermagt, onder Generaal Shield, op den 10 Juny door de legerafdeeling onder Generaal Jackson, by Port Republick aangevallen en met groot verlies teruggedreven.

Volgens de berigten in de *Nieuw York Herald* werd het gevecht vier uren lang aangehouden door slechts 2000 man tegen de gansche legerafdeeling van Generaal Jackson. De strydmagt des vyands werd op het laatst zoo groot in getal, dat de Unietroepen genoodzaakt waren terug te vallen tot by de hoofdmagt der legerafdeeling van Generaal Shields.

De terugtogt geschiedde in goede orde en de vyand keerde naar zyne standplaats terug.

Het aanhoudende slecht weder en de hoogte der rivieren belemmerden de krygsverrigtingen tegen Richmond.

Nashville, hoofdstad van Tenessee, verkeerde in gevaar van door de geconfedereerden aangevallen te worden. Volgens berigten van Louisville van den 9 Juny, was Generaal E. Kirby Smith aan het hoofd van eene zware legermagt van Knoxville vertrokken om Nashville aan te vallen. Hy heeft den weg over de gebergten genomen en zyne strydmagt nam in sterkte toe door de bewoners van Midden Tenessee.

Ook wordt berigt dat een gedeelte der legermagt van Corinth gezonden is om zyne krygsmagt te versterken.

By de ontruiming van Memphis is wederom eene groote hoeveelheid katoen door brand vernield geworden.

Waar Generaal Beauregard zich met zyn hoofdleger bevond, wist men niet met eenige zekerheid; Generaal Price was by hem; hy was steeds terugtrekkende. Generaal Pope was te Ocalona.

Thans is de beurt aan Charleston om te worden aangevallen. De zeemagt der Unie is de rivier opgevaren tot Stoneriver en heeft zich meester gemaakt van een punt vyf mylen afstand van Charleston.

De kortste overtogt over de Oceaan is gedaan door het Cunard pakket stoomschip China, van Queenstown te Cape Race in vyf dagen en zeventien uren.

De Heer Ardoin, Haytiaansche Gezant te Parys, heeft van zyn gouvernement in last, om de kwestie, betreffende de grensscheiding tusschen de Republick Hayti en Sto. Domingo, te regelen en te vereffenen.

Aan de *New York Herald* van den 30 Mei jl. ontleenen wy het volgende wegens het gebeurde met den Nederlandschen Consul te Nieuw Orleans, den Heer Am. Conturie.

Den 10 Mei deelde de Heer Conturie den Generaal Butler mede het inbeslagnemen van $ 800,000, behoorende aan de Insurance Compagny van Hope & Co. gevestigd te N. Orleans, en hetgeen by die gelegenheid voorgevallen is. Het berigt van den Heer Conturie komt zakelyk hierop neder:

"Heden den 10 Mei, vyf minuten voor 2 ure 's namiddags, verscheen in myn Consulaat een Officier in kapiteins-uniform van de krygsmagt der Vereenigde Staten, vergezeld van 8 a 10 man onder zyne bevelen. De Kapitein gaf my te kennen dat hy gekomen was om te beletten dat eenig mensch van het erf vertrekke, of eenige goederen er uit gedragen worden.

"Ik maakte hem opmerkzaam dat ik Consul der Nederlanden was, dat ik my in myn Consulaat bevond, en dat ik protesteerde tegen alle schending van hetzelve.

"Ik schreef toen een brief aan Graaf Mejan, Consul van Frankryk in deze stad, met verzoek om by my te willen komen, ten einde hem over de zaak te raadplegen.

"De brief werd aan Kapitein Shipley overhandigd, die my beloofde voor de verzending te zullen zorgen, na denzelven aan het hoofdkwartier te hebben gebragt.

"Na de terugkomst van Kapitein Shipley berigtte hy my dat Generaal Butler niet wilde toestaan den brief te laten bezorgen en dat hy van hem bevelen ontvangen had om het erf te onderzoeken. Hy vorderde toen van my de sleutels van myn gewelf, ik weigerde hem ze te geven. Hy zeide toen, dat hy dan de deuren zou moeten openbreken; ik merkte hierop aan, dat hy in dat geval naar goeddunken kon handelen. Ik herhaalde myn protest wegens de schending van myn Consulaat. Kapitein Shipley verwyderde zich toen. Voor hy zich verwyderde vroeg ik hem nadrukkelyk: is myn Consulaat in bezit genomen en myn persoon gearresteerd en zulks op bevel van Generaal Butler? "Hy antwoordde hierop bevestigend."

"Gedurende de afwezigheid van Kapitein Shipley bleef een ander Officier, de Luitenant Whitcomb, in het kantoor en werd een schildwacht geplaatst in het vertrek, waar ik my bevond. Kapitein Shipley keerde terug vergezeld van een ander officier,—wiens naam ik niet vernomen heb—het scheen my toe dat hy den rang van officier bekleedde.

"Deze officier kwam naar my toe en vorderde van my, op een driftigen en beleedigenden toon, op eene wyze zeer verschillend met het wellevende gedrag van Kapitein Shipley en Luitenant Whitcomb, de sleutels van myn gewelf. Ik bleef volharden in myne weigering om zulks te doen en te protesteren tegen de handelwyze. Hy gaf toen bevel om het Consulaat te onderzoeken en zoo noodig de deuren van het gewelf opentebreken. Toen stond ik van myne zitplaats op en zeide: "Ik Amelie Conturie, Consul der Nederlanden, protesteer tegen de bezitneming en het onderzoeken van myn kantoor—ik doe zulks in naam van myn gouvernement. De naam van myn Consulaat staat boven aan de deur, en myne vlag waait boven myn hoofd; ik onderwerp my niet dan door geweld.

"Er werd door den officier met het onderzoek in myn kantoor begonnen; ik merkte toen aan dat ik de sleutels van het gewelf by my had. Hy gaf daarop, op een meer dan ruwen toon, aan twee der soldaten bevel om myn persoon te onderzoeken en bezigde onder anderen de volgende uitdrukkingen: "Search the fellow,—strip him;—take of his coat, stockings; search even the soles of his shoes."

"Ik zeide toen aan den Officier dat de uitdrukking "fellow" nooit tegen een fatsoenlyk man gebezigd is geworden, noch minder tegen een vreemden Consul, in welke hoedanigheid ik my toen bevond; ik verzocht hem niet te vergeten dat hy die uitdrukking gebezigd heeft. Hy antwoordde dat hy my dien naam gegeven heeft en herhaalde tot drie malen toe het woord.

"Kapitein Shipley en Luitenant Whitcomb naderden my toen; de laatstgenoemde nam twee sleutels uit mynen rokzak, en de eerstgemelde den sleutel van het gewelf uit mynen broekzak. Een der sleutels door Luitenant Whitcomb genomen, was van myn handelskantoor, dat in een ander gedeelte der stad, geheel afgezonderd van myn Consulaat, gelegen is. Ik verlangde dezen sleutel terug te hebben, doch kreeg van den bevelvoerenden Officier ten antwoord, dat hy my dien eerst den volgenden morgen zou terug geven.

"Ik moet hier opmerken, dat toen Kapitein Shipley my berigtte, dat myn brief aan den Franschen Consul niet bezorgd mogt worden, ik hem te kennen had gegeven, dat ik eene andere boodschap aan den Consul gezonden had en zyne komst alle oogenblikken verwachtte—en verzocht hem met het onderzoek te willen wachten tot de aankomst van den Franschen Consul, misschien kon myne raadpleging iets goeds bewerken. Kapitein Shipley zeide dat hy niet wachten konde, dat hy van Generaal Butler bevel had om den hem opgedragen last zonder eenig verwyl ten uitvoer te leggen.

"De bevelvoerende Officier opende toen het gewelf en ging er binnen, vergezeld van Kapitein Shipley en Luitenant Whitcomb. Wat zy er verrigt hebben, weet ik niet; ik ben niet van de plaats, waar myn persoon onderzocht werd, opgestaan. Na eenigen tyd doorzocht te hebben verwyderden zy zich, latende de deur van het gewelf open. Kapitein Shipley en Luitenant Whitcomb bleven met de manschappen. Twee andere officieren, die ik aanvankelyk niet opgemerkt had, kwamen binnen en bleven eenigen tyd by hen.

"Na verloop van omstreeks drie kwart uur keerde de gemelde bevelvoerende Officier terug, en sloot de deuren van het gewelf in tegenwoordigheid van Kapitein Shipley en Luitenant Whitcomb en stak de sleutels by zich. Ik merkte toen aan, dat de sleutel van myn handelskantoor zich onder de anderen, die van my genomen zyn, bevond, en verlangde dezen sleutel te hebben. Hy vroeg my of in myn pakhuis eenige goederen, behoorende aan de geconfedereerden aanwezig waren; ik gaf hem hierop een ontkennend antwoord. Gemelde Officier zeide toen: Gy hebt U in een slechten toestand gebragt; gy zult daarom zonder eenige inschikkelykheid behandeld worden.

"Hy verwyderde zich hierop; het was omstreeks 4 ure in den namiddag.

"Ik werd echter gevangen gehouden onder de bewaking van Kapitein Shipley en eene wacht van gewapende soldaten, zoo in als buiten myn kantoor, tot omstreeks 7 uur 's avonds, toen Kapitein Shipley na met een Officier, die in het Consulaat gekomen was, te hebben gesproken, tot my kwam en my te kennen gaf dat ik op vrye voeten gesteld was en konde gaan waar ik verkoos. Ik vroeg of ik slechts by mondelinge aanzegging in vryheid word gesteld; hy antwoordde: op dezelfde wyze als gy gearresteerd zyt.

"Ik stond op om weg te gaan, maar voor ik my verwyderde, zeide ik tot Kapitein Shipley. Gy hebt bezit van dit kantoor genomen; ik laat alles onder uwe berusting. Hy antwoordde daarop: Ik zal zorg er voor dragen."

Al de te Nieuw Orleans aanwezige Consuls hebben een protest gezonden aan Generaal Butler wegens de vernederende behandeling en schending van het Consulaat des Nederlandschen Consuls, door op eene gewelddadige wyze met gewapende manschappen binnen zyn kantoor te komen en hem te mishandelen en gevangen te houden. Het protest is geteekend door de Consuls van Frankryk, Spanje, Portugal, Italie, Engeland, Oostenryk, Hamburg, Wurtemberg, Rusland, Denemarken, Zwitserland, Belgie, Hanover, Brazilie, Nassau en Brunswyk, Griekenland, Bremen, Zweden en Noorwegen.

Het antwoord van Generaal Butler op het protest van de Consuls luidt als volgt:—

"Myne Heeren. Ik heb het protest, dat gy wegens de handelingen van myne officieren jegens den Nederlandschen Consul gedaan hebt, ontvangen. Ik keur deze handelingen goed en zal dezelven handhaven. Het doet my leed dat, zonder de zaak te onderzoeken, gy het pligtmatig geoordeeld hebt, U daarmede te bemoeijen. Het zal blyken en het zal ter behoorlyker tyd gemakkelyk te bewyzen zyn, dat de Nederlandsche vlag gebruikt is geworden om de eigendommen van eene kompagnie van Louisiana te dekken en te verbergen, waardoor die eigendommen aan de werking der wetten van de Vereenigde Staten onttrokken werden. Het is onwaar; dat de Consul slechts eigendommen van Hope & Co. Nederlandsche onderdanen, onder de bescherming van zyne vlag had. Hy had onder zich andere eigendommen, die volgens de wet aan hem noch aan Hope & Co. konden behooren; hiervan heb ik overvloedige bewyzen in handen.

"Niemand zal my kunnen overtreffen in het bewyzen van eerbied aan de vlag van alle natien en aan het Consulaire gezag; zelfs dan wanneer ik niet al de vorderingen, gedaan onder dezelven, mogt erkennen, doch ik wensch dat men het wel begrype, dat, om geëerbiedigd te worden, de Consul zich zelven, zyn kantoor en zyne vlag in eerbied moet houden.

"Ik heb de eer te zyn,—enz."

Er bestaan echter authentieke bewyzen dat het geld by den Heer Conturie gedeponeerd is door den Heer Edmund S. Forstal, Agent te Nieuw Orleans van de Heeren Hope & Co. te Amsterdam, opdat het onder de bescherming van de Nederlandsche vlag veiliger zou zyn.

Blykens een uittreksel der notulen van het verhandelde in de zitting van de Bestuurderen der "*Citizens' Bank of Louisiana*," van den 24 February dezes jaars, was er besloten om den President van de Bank te magtigen om een bedrag van 800,000 dollars, in Mexicaansche dollars, in handen van de Heeren Hope & Co. te Amsterdam, Nederlandsche Agenten van de schuldeischers (Bondshouders) in Europa, te deponeren, door tusschenkomst van hunnen Agent te Nieuw Orleans, den Heer Edmund S. Forstal, ten einde te voorzien in de voldoening der interessen van de schuldvorderingen.

Te Nieuw York was het gerucht in omloop dat de Heer Seward het voorstel gedaan heeft om de zaak tusschen Generaal Butler en den Nederlandschen Consul te Nieuw Orleans op minnelyke wyze te vereffenen.

Een zeker Heer Johnson zou van Washington naar Nieuw Orleans vertrekken met last van het gouvernement om onderzoek in de zaak te doen.

Een correspondent van de *New York Herald* aan boord van een der vaartuigen van de Gunboat Flotilla der Vereenigde Staten, voor Memphis, deelt onder dagteekening van 9 Juny, het volgende mede:

"Heden is alles rustig. Aan wal loopt het gerucht, dat Nashville door Price is ingenomen, dat Ficksburg door onze vloot is verbrand, dat Beauregard eenige mylen terug getrokken was alleenlyk om water te bekomen, en dat Generaal Butler pogingen aanwendde om den Nederlandschen Consul te bewegen de $ 800,000 terug te nemen en aan de Engelsche en de andere Consuls zyne verontschuldiging had aangeboden wegens de gevangenneming van een britsch onderdaan en het in beslagnemen van het geld."

HAYTI. In de *Moniteur Haytien* van den 14 Juny jl. zien wy dat door den krygsraad te Cayes, den 10 dier maand, wegens den opstand op den 1 Mei te Cayes, 26 beschuldigden tot de doodstraf werden veroordeeld, waarvan 8 by verstek, 12 anderen tot 3 jaren gevangenisstraf, en 26 beschuldigden werden vrygesproken. Denzelfden dag des namiddags om half vier werd het vonnis aan veertien der ter dood veroordeelden voltrokken.

GEMENGDE BERIGTEN.

— Aan een rapport over de wet tot verlenging van het tabaksmonopolie, onlangs door het Wetgevend Ligchaam van Frankryk aangenomen, ontleent men de volgende cyfers: Tabak wordt in 15 departementen op 15,000 bunders verbouwd door 37,000 planters; hy overtreft de buitenlandsche daarin, dat hy weinig nicotine bevat en gemakkelyk brandt. De regie heeft 352 entrepôts, 32 magazynen en 14 manufacturen. In deze werden in 1861 opgeslagen 26,336,000 kil. inlandsche, 14,847,000 kil. Amerikaansche, 1,722,000 kil. andere vreemde tabak en 75,000 kil. Havana sigaren, te zamen 42 millioen kil., welke 50,060,000 frs. kostten. De fabrikatiekosten bedroegen 14,960,000 frs., de transportkosten 2,630,000 frs. De uitgaven der regie beliepen derhalve ca. 65 millioen francs, de inkomsten uit den verkoop verkregen bedroegen 179,748,000 frs., derhalve netto 114,115,000 frs. Het aantal tabakverkoopers is 36,163, waarvan ieder gemiddeld 570 frs. verdient.

— Onder de schildery van Ingres, voorstellende Jezus leerende in den tempel, door den Keizer van Frankryk voor 150,000 fres. gekocht, leest men: *Ingres fecit anno aetatis suae* LXXXII.

— De fransche regering heeft aan de photographisten verboden om de portretten van Mirès ten toon te stellen.

— De fransche regering is, naar men zegt, voornemens om de visite kaartjes met photographische portretten en ook deze laatste alleen, naarmate van de grootte, met een zegelregt van 10 a 15 centimes te belasten.

— De generaal de Montebello, die tot bevelhebber der bezetting te Rome is benoemd, is een yverig Bonapartist en zal de ontvangen instructien streng uitvoeren.

— Er wordt uit Rome gemeld, dat men daar als den vermoedelyken opvolger op den Pauselyken troon noemt den kardinaal van de orde der priesters Felipe de Angelis, geboren te Ascoli 16 April 1792 en door Gregorius XVI tot kardinaal benoemd.

— De Koning van Italie heeft op het verzoek des Keizers, om het stoffelyk overschot van Jozef Bonaparte, voormalige Koning van Spanje later graaf de Surville, van Florence naar het hotel der invaliden te mogen doen overbrengen, toestemmend geantwoord. Dit zal alsnu zeer spoedig plaats hebben. Het stoomjagt Reine Hortense zal het stoffelyk overschot naar Marseille vervoeren, van waar het per spoortrein naar Parys zal worden gebragt.

— De generaal Prim heeft in een openbaar gemaakten brief bekend gemaakt, dat de reden, die hem heeft doen besluiten om Mexico met zyne troepen te verlaten en hem geen uitstel veroorloofde, is de gezondheidstoestand zyns legers; dagelyks werd een groot aantal manschappen ziek en velen bezweken.

— Te Berlyn is onlangs een werktuig ten toon gesteld tot het machinaal vervaardigen van schoenen en laarzen; door middel daarvan wordt binnen een half uur een paar laarzen met zolen, hakken, enz. genaaid. Het op die wyze geleverde werk is zeer net, sterk, duurzaam en goedkoop.

— De Prins van Carignan vertrekt naar Londen, hoogst ontevreden over de in het ooglopende koelheid, waarmede hy op de Tuilerien is ontvangen. De Prins is dan ook, het valt niet te ontkennen, in politieken zin het meest onbeduidende wezen ter wereld. De voornaamste band, die hem aan het leven hecht, is lekker eten. Hy reist dan ook altyd in gezelschap van eene massa keukengereedschappen en een opmerkenswaardig aantal koks. Zyne grootste grief tegen den Keizer is, dat men op de Tuilerien zoo slecht dineert; men talmt, zegt hy, tot dat het eten, als het opgedischt wordt, koud geworden is en dan nog (*historisch*): "neemt men de beste schotels zóó spoedig weg, dat het niet mogelyk is eene tweede editie te vragen."

— Uit eene door den kapt. ter zee Winden in de Archaeologische Vereeniging te Londen gehouden voorlezing blykt, dat eene ten oorlog uitgeruste galei der Johanniter ridders reeds vóór 300 jaren met een looden pantser was voorzien. Dit vaartuig werd ten jare 1530 te Nizza gebouwd en behoorde tot het groote eskader, hetwelk Keizer Karel V tegen Tunis afzond, om den verdreven Muley Hassan weder op den troon te helpen. De beroemde Andreas Doria voerde het bevel over de expeditie en Tunis werd na een kort beleg stormenderhand bemagtigd. De geharnaste galei Santa Anna had een belangryk deel aan dezen stryd. Zy voerde zes enterbruggen, verscheiden stukken kanon en eene bemanning van 300 koppen. Aan boord bevond zich eene ruime kapel, eene kruidkamer, eene recepticzaal en eene bakkery, die dagelyks versch brood leverde. Het looden harnas was met koperen bouten tegen de scheepswanden bevestigd, en daaraan schryft de geschiedschryver Bosio het toe, dat het schip in geen der gevechten werd beschadigd. Eene afbeelding van dit groote gepantserde fregat vindt men op de frescos van een der paleizen te Rome.

— De uitkomst van een door de Engelsche regering bevolen onderzoek, of het raadzaam is forten te blyven oprigten, welke in Engeland met groote belangstelling werd te gemoet gezien, is thans bekend geworden. In een op 20 Mei jl. gedagteekend rapport, verklaart de commissie te blyven by haar gevoelen, dat forten vereenigd met dryvende batteryen, ter beveiliging der haven van Spithead noodig zyn. Het gevoelen der commissie is, gelyk uit het rapport blykt, vooral bepaald door den uitslag der onlangs met het nieuwe kanon van Armstrong (den zoogenaamden 300-ponder) genomen proeven, uit welke afgeleid wordt, dat de werking van het geschut door versterking van zyn zamenstel en door vergrooting der lading buskruid in onbepaalde mate kan worden vergroot. De commissie zegt aan het slot van haar rapport: "Het aangevoerde betreffende den vooruitgang in de vervaardiging van geschut doet denken, dat naar alle waarschynlykheid het nut van forten, in vergelyking met oorlogsvaartuigen, allengs zal toenemen. Een fort kan onneembaar en in de daad onkwetsbaar gemaakt worden, en geen kanon is te zwaar om er te worden geplaatst. Voor een oorlogsschip daarentegen is er eene grens, welke in het verzwaren van zyn yzeren bekleedsel en wapening niet kan worden overschreden. Het nut van dryvende verweringsmiddelen is door ons altyd erkend. De vraag is thans alleen, of hunne kracht moet worden verhoogd door ze te ondersteunen met vaste verweringsmiddelen, welke eene basis voor de operatien der dryvende uitmaken. Terwyl onze vloot eene herschepping ondergaat, is het dringend noodig haar met gepantserde schepen te voorzien; maar het vormen eener duurzame basis voor 's lands verdediging door het aanleggen van vestingwerken is eene blyvende en van de tydsomstandigheden onafhankelyke behoefte. Uit al de vorenstaande beschouwingen leiden wy ten slotte de gevolgtrekking af, dat fortificatien een onmisbaar bestanddeel van ieder plan tot duurzame beveiliging onzes lands uitmaken, en dat het bouwen van forten te Spithead ter verdediging dier reede noodzakelyk is. Naar mate de uitwerking van het geschut wordt vergroot, zal het nut der forten toenemen en de door dryvende batteryen te verdedigen ruimte kleiner worden.— Hoe groot of klein echter die ruimte ook zy, de ondersteuning van forten wordt vereischt om de verwering sterker dan den aanval te maken."

— Den 28 Mei zyn van Liverpool twee schepen met ruim 1000 landverhuizers uit de East-India-Docks naar de nieuwe kolonie Albert-land in Nieuw-Zeeland vertrokken.

— Uit eene aan het Parlement overgelegde opgaaf blykt, dat de ontvangsten van het Indische ryk over 1861 hebben bedragen £ 42,903,234 en de uitgaven £ 46,924,619, zoodat er een tekort was van £ 4,021,385.

— De geraamde staats-uitgaven van Groot-Brittannien over het jaar 1862/63 bedragen eene som van £ 69,000,293, tegen £ 70,838,441 in 1861/62 en £ 72,521,825 in 1860/61.

— Men verhaalt wonderen van het feest den 30 Mei door Saïd Pacha aan de keizerlyke familie aangeboden en waartoe hy opzettelyk een zeer kostbaar servies uit Egypte heeft medegebragt. Al de spyzen zyn naar de wyze van zyn land bereid, en zelfs het Nylwater is niet vergeten. Alleen de wynen zyn van Frankryk herkomstig. Men zegt dat hy het fraaije tafelservies aan de Keizerin ten geschenke zal aanbieden.

— Saïd Pacha heeft de gastvryheid hem op de Tuilerien aangeboden op vorstelyke wyze erkend. Aan de stichting van den kroonprins heeft hy 10,000 frs. geschonken, en aan de algemeene armen van Parys eene gelyke som; men berekent de waarde der snuifdozen, spelden, enz. door Saïd-Pacha aan onderscheiden personen geschonken, op 1 millioen.

— De dichter Mérey heeft den Onderkoning van Egypte eene ode op de doorgraving van de landengte van Suez aangeboden.

— Indien men zekere mededeelingen kan gelooven, dan hebben de vertegenwoordigers van Frankryk en Rusland te Konstantinopel onlangs eene nota aan Aali-Pacha overhandigd, waarby die mogendheden verzoeken den kapel van het H. Graf op hare kosten te herstellen. Abdul-Aziz heeft dit niet alleen toegestaan, maar tevens, als bewys van eerbied en voor die vorsten en voor de vryheid van godsdienst, verzocht aan dat werk te mogen deel nemen.

— De *Morning Advertiser* meldt, dat de Heer Summer aan den Senaat der Vereenigde Staten een adres heeft aangeboden van 700 voet lengte, onderteekend door 45,000 vrouwen, die de afschaffing der slaverny verzoeken.

Gedrukt ter Drukkery van
A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz.